

vor Valuta holdt sig stabil i nogle Maaneder, og det er en Fordel; men det ærede Medlems Presse har ikke bidraget dertil; det ærede Medlems Presse har ved en urostiftende næsten panikvoldende Omtale af Valutaspørgsmaalet bidraget til det modsatte, saa det ærede Medlem er ikke særlig kaldet til at rette Bebrejdelse mod Regeringen for at vedligeholde eller fremkalde Usikkerhed eller Uro.

Det ærede Medlem spurgte, om jeg vilde opkaste det Tankeeksperiment, hvorledes jeg og mine Meningsfæller vilde have stillet os, hvis vi i dette Øjeblik var i Opposition og det ærede Medlem f. Eks. sad i Regeringen. Dette Tankeeksperiment er meget let og hurtigt besvaret: Vi vilde have drevet en fuldkommen saglig Opposition, som vi har gjort det under det foregaaende Ministerium, ligesom vi har gjort det under alle Ministerier. Det har været Socialdemokratiets Særkende, fra det var et ganske lille Mindretal paa kun et Par Medlemmer, at det altid har stillet sig sagligt overfor alle Regeringsforslag og ønsket dem fremmet, saa snart de indeholdt blot aldrig saa lidt af Fremskridt. Saaledes overfor Invaliderenteloven og Aldersrenteloven, som vi paa ingen Maade kunde være særlig tilfredse med; ogsaa overfor dem stillede vi os i høj Grad sagligt. Og saaledes stillede vi os ved en Række Foranstaltninger under den forrige Regering; saa snart dens Forslag indeholdt noget, der var gavnligt, støttede vi dem og stemte derfor. Og saaledes var det ogsaa under den radikale Regering, at vi i høj Grad bidrog til at fremskynde en Række Reformers. Vi har saa langt fra været bange for, at de andre skulde gennemføre Reformers, at vi næsten søgte at drive de andre Partier, Venstre, Radikale, Højre ud over deres Lyst og Evne i den Retning. Vi sagde: Det gør ingenting, at der bliver gennemført mange Reformers, der bliver saamænd nok til os at gennemføre endda. Saaledes har vor Stilling altid været. Havde vi nu været i Opposition, og det ærede Medlem havde siddet i Regering, og han havde fremsat det Forslag, som jeg har fremsat i Oktober, saa havde vi øjeblikkelig taget det og vedtaget det i begge Ting paa een Dag ved tre Behandlinger. Og selv om man havde maattet nøjes med et Forslag som det, der nu foreligger, saa havde vi, naar det havde vist sig under Forhandlingerne, at vi ikke kunde komme længere, taget det saaledes, som det forelaa. Det havde vi gjort, hvis vi var i Opposition, og det samme gør vi som Regering.

Maa jeg endnu henvende en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Slebsager. Han maa kunne sige sig selv efter de Udvalgsforhandlinger, der har været ført, hvor vi har siddet og snakket jævnt og roligt om Sagerne, at jeg maatte mene, da jeg i Oktober fremsatte mit Forslag, at det vilde gaa glat igennem. Jeg kunde ikke tro andet, eftersom Arbejdsudvalget saa godt som enstemmigt havde indstillet det, og efter som dette Forslag bag sig havde Arbejdsgiverforeningens Næstformand Ejnar Jørgensen, den konservative Raadmand Silius Johansen, den tidligere Arbejdsdirektør og Minister af Venstre Jensen-Sønderup o. s. v., o. s. v., dem alle havde dette Forslag for sig. Da det ærede Medlem Hr. Slebsager under Behandlingen i Oktober for op og anfaldt det ud fra det Synspunkt, at det vilde være at sabotere Nødhjælpsarbejdet, blev jeg som himmelfalden; et saa overraskende Anfald ud fra det Synspunkt, det kunde jeg ikke have ventet, eftersom det ærede Medlem Hr. Slebsagers egne Meningsfæller i Arbejdsudvalget havde stemt for det, og det ikke et Øjeblik var gaaet op for mig, at der kunde være Tale om, at det kunde sabotere Loven af 1924. Naar det ikke var gaaet op hverken for Jensen-Sønderup eller for Ejnar Jørgensen eller for Pianofortefabrikant Søren Jensen, Arbejdsgivernes egne Medlemmer af Arbejdsudvalget, hvor kunde det saa gaa op for mig? Det var et fuldkommen overraskende Bagholdsangreb ud fra et Synspunkt, hvis Eksistens jeg ikke kunde ane. Saaledes maatte det ligge for mig. Jeg havde ventet, at Loven straks var blevet gennemført ved alle tre Behandlinger i begge Ting og saa kunde have virket. Jeg har ikke overvurderet Betydningen af Forslaget; det var et maadeholdent Forslag, som kunde have raadet Bod paa nogen Arbejdsløshed. Men var det gennemført, da det blev fremsat, kunde det have gjort megen Gavn; nu er Tiden spildt, men Ansvaret skal ligge, hvor det bør ligge, nemlig paa dem, der har spildt Tiden.

Saa har jeg kun een Bemærkning endnu at gøre — det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har i ikke ringe Grad svaret —, det angaar det Ændringsforslag, som Venstre fremdeles stiller op og fastholder, vel vidende, at hvis dette Ændringsforslag bliver vedtaget, falder hele Sagen; derom er det ærede Medlem Hr. Slebsager ikke uvidende, det er ikke blot at stille et lille uskyldigt Ændringsforslag op, men at ville bringe hele Lovforslaget til Fald. Dette Ændringsforslag, som det ærede Medlem Hr. Dahl-